

[DYJAKONOW *ai*

N sg m dyjãkon(o)w *cf* DYJAKON *G pl.* ♦ *D* dyjãkonow(e)mu.

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik od „dyjakon”: kãzdy z tych ktore ťwięcã Kielich i Pãtenę od Biskupã bierze/ á od Archidiaconã/ áby rozumieli że Subdiakon Diakonowemu wrzędowi przyługuie *KuczbaKat 242 (Linde)*.

HJ